

Arrest

nr. 313 408 van 24 september 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 26 maart 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 22 februari 2024 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt afgesloten met een technische weigering.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 4 juli 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 27 december 2022 een aanvraag tot verblijfsmachtiging in met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 22 februari 2024 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing waarbij verzoekers aanvraag tot verblijfsmachtiging wordt afgesloten met een technische weigering. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Naar aanleiding van de aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, bij onze diensten ingediend per aangetekend schrijven van 27.12.2022 wil ik u informeren dat deze aanvraag hierbij afgesloten wordt met een technische weigering:

Artikel 9ter §1 – alinea 3 van de wet van 15 december 1980 stelt dat de vreemdeling samen met de aanvraag “alle nuttige en recente inlichtingen aangaande zijn ziekte” overmaakt.

Uit analyse van de medische stukken overgemaakt in het kader van de bovenvermelde aanvraag, blijkt dat de adviserende arts van de Dienst Vreemdelingenzaken heeft vastgesteld dat, om zich te kunnen uitspreken over de aandoening van de aanvrager, bepaalde bijkomende medische inlichtingen noodzakelijk zijn om een volledig en objectief medisch advies te kunnen geven. Op 28.04.2023 werd aan betrokkene een uitnodiging overgemaakt om binnen de 4 weken verschillende bijkomende medische inlichtingen en stukken over te maken. Daar betrokkene de gevraagde medische inlichtingen niet heeft overgemaakt binnen de vooropgestelde termijn, bevindt de adviserende arts zich in de onmogelijkheid een medisch advies uit te brengen (zie bijgevoegde bijlage d.d. 22.04.2024). Hieruit volgt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf negatief wordt afgesloten wegens gebrek aan voorlegging van de gevraagde nuttige inlichtingen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het materiële motiveringsbeginsel.

Ter adstruering van zijn enig middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“1. Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde kan worden aangevraagd door “de in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft (...)”.

Artikel 9ter, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat “bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden: 1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene; 2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie; 3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene; 4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene. De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°. De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag”.

De vraag stelt zich derhalve of de gemachtigde, rekening houdende met bovenvermelde bepalingen, op rechtmatige wijze kon besluiten dat de aanvraag als afgesloten moet worden beschouwd met een “technische weigering”.

Ter beoordeling van deze vraag wijst de verzoekende partij tevens op het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221 475).

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2. De verzoekende partij merkt vooreerst op dat de bestreden beslissing enkel artikel 9ter, §1, alinea 3 Vreemdelingenwet als rechtsgrondslag inroept.

Gelet op de artikelen 1 t.e.m. 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen, baseert de verzoekende partij zich hierom op deze artikelen om het betoog van de verwerende partij op haar rechtsgeldigheid te beoordelen.

Het kan niet worden aanvaard dat de verwerende partij gedurende de procedure nog andere rechtsgronden zou inroepen, aangezien dit aan a-posteriori-motivering zou betreffen. Een degelijke a-posteriori motivering kan niet in aanmerking worden genomen in het kader van het aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verleende wettigheidstoezicht.

3. De verzoekende partij moet vaststellen dat nergens in de vermelde rechtsgrondslag door verweerder kan worden gelezen dat een aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet kan worden afgesloten met een "technische weigering".

Artikel 9ter, §1, alinea 3 Vreemdelingenwet voorziet deze mogelijkheid niet. De genomen beslissing door de verwerende partij kan haar grondslag niet vinden in deze bepaling.

Derhalve wordt deze bepaling geschonden door de verwerende partij.

4. In de mate dat in de bestreden beslissing ernaar wordt verwezen dat de gevraagde informatie door de arts-adviseur niet zou zijn bezorgd aan verweerder, merkt de verzoekende partij op als volgt.

Artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet stelt als volgt:

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

Door de verzoekende partij werd hieraan voldaan. Er wordt niet gesteld door verweerder in de bestreden beslissing dat het standaard medisch getuigschrift niet zou voldoen aan de vormvoorwaarden, dat het getuigschrift niet ouder is dan drie maanden voorafgaand de indiening ervan, dat het getuigschrift de ziekte niet zou vermelden evenmin als haar ernst en de noodzakelijk geacht behandeling.

Derhalve werd voldaan aan deze bepalingen en dringt zich weldegelijk, in tegenstelling tot hetgeen wordt aangegeven in de bestreden beslissing, een inhoudelijk onderzoek op van de ingediende aanvraag tot machtiging van verblijf.

Er kan ook worden vastgesteld in het advies van de arts-adviseur dat een duidelijke pathologie wordt weerhouden, waaronder diabetes type 2 onder metformine, een maagproblematiek, zwaar ruglijden waarvoor een ingreep werd ingepland en een vermoeden van recidief TBC.

De verzochte informatie door de arts-adviseur heeft slechts betrekking op een gedeelte van de weerhouden pathologie, waardoor in elk geval niet blijkt dat de arts-adviseur verhinderd zou zijn om een oordeel te vellen over de weerhouden diabetes type 2 en de maagproblematiek van verzoeker. De arts-adviseur stelt daarom ook ten onrechte in het advies dat "het medisch dossier" niet zou kunnen beoordeeld worden.

5. Artikel 9ter, §1 Vreemdelingenwet stelt voorts:

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

Derhalve is de wettelijke mogelijkheid voorzien voor de arts-adviseur om, indien dit nodig wordt geacht, de betrokken vreemdeling te onderzoeken of om bijkomend advies in te winnen van deskundigen. Beide mogelijkheden zijn niet benut, zonder dat evenwel blijkt waarom deze mogelijkheden niet werden aangewend. In het bijzonder had de arts-adviseur de betrokken vreemdeling kunnen onderzoeken, indien bepaalde aanvullende medische inlichtingen vereist zouden zijn. Het getuigt van een onzorgvuldig oordeel dat deze mogelijkheid zelfs niet werd overwogen in de bestreden beslissing.

Deze bepaling voorziet daarentegen niet dat, indien er bijkomende informatie zou worden gevraagd aan de betrokken vreemdeling en deze vervolgens niet werd bezorgd, de aanvraag tot machtiging van verblijf kan worden afgesloten met een “technische weigering”.

6. Derhalve, omwille van de redenen zoals hierboven aangehaald, schendt de bestreden beslissing artikel 9ter Vreemdelingenwet, evenals het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting.”

2.2 De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (cf. RvS 28 juni 2018, nr. 241.985).

Verzoeker voert tevens de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, hetgeen luidt:

“§1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Verzoeker dient op 27 december 2022 een aanvraag tot verblijfsmachtiging in met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Hij voegt daarbij een standaard medisch getuigschrift (hierna: SMG) van 17 november 2022; een verslag betreffende de raadpleging bij neurochirurgie; een verslag van neurochirurgie van 28 oktober 2022; een RX van 3 oktober 2022 en een verslag betreffende een maagbiopsie. Er wordt door verweerder aan de arts-adviseur gevraagd een medisch advies uit te brengen. De arts-adviseur beslist op 28 april 2023 dat de door verzoeker overgemaakte medische gegevens onvoldoende zijn om hem toe te laten een volledig en objectief medisch advies te verstrekken. Hij verzoekt betrokkene dan ook binnen de vier weken een volledig en leesbaar ingevuld medisch attest te bezorgen alsook bijkomende informatie te verschaffen aangaande het resultaat van de ingreep neurochirurgie; een observatie aangaande de TBC en de verdere opvolging en actuele therapie. Uit het schrijven van de arts-adviseur van 28 april 2023 blijkt dat hij een verduidelijking en update wil van de medische situatie van verzoeker. Aan verzoeker werd nog het volgende meegedeeld: “ik vestig uw aandacht op het feit dat indien u zonder geldige reden geen gevolg geeft aan deze uitnodiging [...], wij zullen besluiten dat de betreffende aanvraag geweigerd zal worden”. Verzoeker

ontkent noch betwist dat hij dit schrijven heeft ontvangen. Evenmin stelt hij dat hij gevolg heeft gegeven aan dit schrijven.

De arts-adviseur stelt op 22 februari 2024 dan ook een medisch advies op waarin wordt vastgesteld dat, bij gebrek aan de bijkomende medische inlichtingen die noodzakelijk zijn om een volledig en objectief medisch advies te kunnen geven, niet kan worden geconcludeerd dat verzoeker een actuele ernstige aandoening heeft. Dit medisch advies luidt als volgt:

"Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 27.12.2022.

Aangeleverde informatie:

- *SMG d.d 17-11-2022 van Dr. O. (...), huisarts*
 - o *gekend met lumbale pijn sinds 2 jaar ondanks infiltraties op basis van protrusie van discus met discoradiculair conflict*
 - o *mogelijks herval TBC, verder uit te zoeken diabetes type 2, maagaandoening*
 - o *medicatie: Ibuprofen, Metformine, Nexiam*
 - o *advies neurochirurgie is voorzien*
- *Raadpleging neurochirurgie, verdere observatie, bilan fysische geneeskunde*
- *Neurochirurgie 28-10-2022*
- *RX 03-10-2022*
- *Maagbiopsie binnen de grenzen van het normale*

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u mededelen dat het hier een man betreft van actueel 47 jaar afkomstig uit Nigeria.

We weerhouden als pathologie:

- *diabetes type 2 onder Metformine*
- *maagproblematiek onder Nexiam= Esomeprazole*
- *zwaar ruglijden waarvoor ingreep gepland in december 2022*
- *vermoeden van recidief TBC*

Wegens het ontbreken van enkele belangrijke informatie werd een actualisatie aangevraagd op 28/04/2023. Er werd door de betrokkene nooit op dit verzoek ingegaan. Aangezien bepaalde bijkomende medische inlichtingen noodzakelijk zijn om een volledig en objectief medisch advies te kunnen geven en betrokkene heeft nagelaten de medische rapporten over te maken, is het niet mogelijk het medisch dossier te beoordelen. We kunnen daarom niet concluderen dat de betrokkene een actuele ernstige aandoening heeft.

Conclusie:

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit."

In eerste instantie voert verzoeker aan dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet niet in de mogelijkheid voorziet om een aanvraag tot verblijfsmachtiging af te sluiten met een technische weigering, waardoor de bestreden beslissing geen geldige rechtsgrond heeft.

De Raad wijst erop dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk bepaalt dat de vreemdeling bij zijn aanvraag "alle nuttige en recente inlichtingen" overmaakt aangaande de ziekte. Alsook moet hij een SMG overmaken dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan het indienen van de aanvraag. Wat dit betreft stellen de voorbereidende werken als volgt:

"De tweede en derde wijziging bieden de Dienst Vreemdelingenzaken de mogelijkheid om een zogenaamde "technische weigering" te nemen en op die manier tijd te winnen. Zo kan de Dienst Vreemdelingenzaken voortaan een aanvraag 9ter van een vreemdeling die zonder geldige reden geen gevolg geeft aan een oproeping, die bij een ter post aangetekende zending werd verstuurd, door de DVZ-arts (of de aangestelde deskundige) zonder voorwerp te verklaren. Het KB van 24 januari 2011 bepaalt momenteel enkel dat het attest van immatriculatie wordt ingetrokken, maar bepaalt niet de gevolgen voor de aanvraag. De regeling is geïnspireerd op hetgeen reeds bestaat in de asielprocedure en neemt de bewoordingen over van artikel 57/10 van de wet van 15 december 1980. Verder kan de Dienst Vreemdelingenzaken een aanvraag 9ter zonder voorwerp verklaren, indien de vreemdeling in het bezit werd gesteld van een verblijfstitel van onbepaalde duur via een andere procedure en geen voortzetting vraagt van zijn aanvraag binnen de 60 dagen. Deze wijziging is geïnspireerd op de regeling van artikel 55 van de wet van 15 december 1980. Ten

slotte wordt expliciet vereist dat het standaard medisch attest niet ouder mag zijn dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag en wordt de betrokkene gevraagd om alle nuttige en recente inlichtingen over te maken.” (cf. Parl.St. Kamer, 2011-2012, doc 53, 1824/001, p.4).

Uit de voorbereidende werken blijkt dat de wetgever belang hecht aan het feit dat de overgemaakte medische gegevens recent zijn en er wordt op dat vlak aldus een medewerkingsplicht van de vreemdeling vereist. Niet alleen moet hij de aanvraag laten vergezellen van een SMG dat niet ouder mag zijn dan drie maanden, maar moet hij eveneens alle nuttige en recente inlichtingen aangaande onder meer zijn ziekte overmaken. Hoewel niet kan worden ontkend dat verzoeker ten tijde van het indienen van zijn aanvraag, meer bepaald op 27 december 2022, voldeed aan de medewerkingsplicht door toen een SMG voor te leggen, is het evenwel volledig conform de *ratio legis* van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dat verweerder – via de arts-adviseur – bijkomende recente medische gegevens kan opvragen. Dit geldt des te meer nu blijkt dat in de bijgebrachte medische stukken sprake is van een neurochirurgische ingreep waarvan geen verdere gegevens aangaande het postoperatief verloop beschikbaar zijn, alsook van een mogelijks herval van TBC en verder uit te zoeken diabetes type 2 waarvan evenmin geweten is wat de actuele therapie en opvolging is.

Verzoeker maakt door middel van zijn betoog niet aannemelijk dat verweerder conform artikel 9ter, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet zijn aanvraag niet mag weigeren met als motivering dat verzoeker heeft nagelaten de gevraagde medische inlichtingen te bezorgen. Hij kan niet worden gevolgd in zijn stelling als zou artikel 9ter van de Vreemdelingenwet geen geldige rechtsgrond zijn voor het nemen van de bestreden beslissing.

Vervolgens betoogt verzoeker dat hij aan de vereiste van artikel 9ter, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet heeft voldaan, namelijk het overmaken van een SMG. Verweerder motiveert niet waarom dit niet volstaat. Volgens verzoeker moet de arts-adviseur zijn verblijfsaanvraag weldegelijk aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen, aangezien hij een SMG dat aan alle vormvoorwaarden voldoet, heeft ingediend. Daarnaast zet verzoeker uiteen dat in het SMG een duidelijke pathologie wordt weerhouden en dat de informatie waar de arts-adviseur om verzoekt slechts op een deel van die pathologie betrekking heeft. Volgens verzoeker blijkt niet dat de arts-adviseur verhinderd zou zijn om een oordeel te vellen aangaande de diagnose van diabetes type 2 en de maagproblematiek.

Waar verzoeker in wezen betoogt dat hij wel voldoende duidelijke stukken heeft aangebracht die de arts-adviseur toelaten een medisch advies te formuleren, bemerkt de Raad dat het onderzoek en de appreciatie van de door verzoeker aangebrachte medische elementen, inclusief de voorgelegde attesten, uitsluitend behoren tot de bevoegdheid van de arts-adviseur, die hierbij onafhankelijk optreedt. Het behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de arts-adviseur om te oordelen of hij de voorgelegde attesten voldoende acht om een advies te kunnen verstrekken over het in artikel 9ter, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet vermelde risico. Verzoeker geeft met zijn betoog louter te kennen het niet eens te zijn met de beoordeling van de arts-adviseur, hetgeen echter niet van dien aard is de motieven van de beslissing te weerleggen. Het komt immers enkel en alleen aan de arts-adviseur toe om te beslissen of de door verzoeker voorgelegde medische attesten voldoende zijn om een advies te kunnen geven in het kader van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. *In casu* is de arts-adviseur van oordeel dat de door verzoeker voorgelegde medische stukken onvoldoende zijn. Het is niet kennelijk onredelijk om op grond van de vaststelling dat de arts-adviseur niet over de gevraagde stukken beschikt, te oordelen dat hij niet in de mogelijkheid is om een medisch advies uit te brengen. Het betoog van verzoeker dat hij wel een SMG dat aan alle vormvoorwaarden voldoet, heeft bijgebracht, doet hier geen afbreuk aan.

Waar verzoeker nog bekritiseert dat geen medisch advies werd verstrekt omtrent de diabetes type 2 en de maagproblematiek, gaat hij geheel voorbij aan de motieven van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat de arts-adviseur binnen zijn medische beoordelingsbevoegdheid heeft geoordeeld dat de voorliggende medische gegevens niet volstaan om tot een volledig en objectief advies te komen, dat hiervoor bijkomende medische inlichtingen noodzakelijk zijn, dat verzoeker de gevraagde medische inlichtingen niet heeft overgemaakt en dat de arts-adviseur zich aldus in de onmogelijkheid bevindt om een medisch advies uit te brengen.

Tenslotte hekelt verzoeker dat de arts-adviseur geen gebruik heeft gemaakt van de wettelijke mogelijkheid om hem aan een bijkomend medisch onderzoek te onderwerpen of om bijkomend medisch advies in te winnen bij deskundigen. Verzoeker betoogt dat niet wordt gemotiveerd waarom deze mogelijkheden niet zijn aangewend.

Er dient te worden gewezen op artikel 9ter, §1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, hetgeen voorziet dat er een advies wordt verschaft door een ambtenaar-geneesheer die zo nodig de vreemdeling ‘kan’ onderzoeken

en bijkomend advies 'kan' inwinnen van deskundigen. Uit deze bepaling blijkt dat de arts-adviseur geenszins is verplicht om een bijkomend advies op te vragen of de betrokkene aan een bijkomend medisch onderzoek te onderwerpen. Het is de arts-adviseur toegestaan om zich voor zijn advies louter te baseren op de neergelegde medische attesten zonder de vreemdeling zelf te onderzoeken of bijkomend advies op te vragen indien hij de mening is toegedaan dat hij voldoende geïnformeerd is om een onderbouwd advies te geven. Er wordt niet betwist dat de arts-adviseur op 28 april 2023 aan verzoeker heeft gevraagd bijkomende medische stukken over te maken teneinde hem toe te laten een zo objectief en volledig mogelijk medisch advies te verstrekken. Verzoeker heeft bijgevolg de kans gekregen om zijn verblijfsaanvraag verder te actualiseren met medische stukken, hetgeen hij echter heeft nagelaten. Uit artikel 9ter van de Vreemdelingenwet volgt niet dat verweerder, die een medische verblijfsaanvraag met toepassing van deze bepaling wil afsluiten met een technische weigering, eerst gebruik zou moeten maken van de mogelijkheid om de betrokkene te onderwerpen aan een medisch onderzoek of bijkomend medisch advies zou moeten inwinnen bij deskundigen, vooraleer hij vermag over te gaan tot het nemen van de bestreden beslissing.

Een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond. Verzoeker toont evenmin een schending aan van het materiële motiveringsbeginsel of van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het enige middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend vierentwintig door:

N. MOONEN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN